

L'àvia misteriosa

Hi havia una vegada dos amics, un es deia Aleix i l'altre, Arnau. Eren veïns i també inseparables. Vivien en un carrer molt pobre, no hi passava ningú, i tampoc cap cotxe, gairebé ningú d'aquell carrer en tenia, només ells. Anar a l'escola no els entusiasmava gaire, preferien quedar-se a casa però hi havien d'anar.

Un dia quan tornaven de col·legi, al carrer van veure una iaia que entrava en una casa que semblava abandonada però creien que hi vivia, ella. De cop un altre dia es van trobar la iaia esperant a davant de casa de l'Aleix. Van anar a veure què passava però quan hi anaven, la iaia els va mirar fixament als ulls i va fer tanta por que van marxar corrents cap a un altre lloc. Al cap d'una estona van tornar a anar a veure si hi era i no hi era, per sort van poder entrar a casa.

L'endemà van anar a la casa de la iaia misteriosa, van veure que la porta estava oberta i van entrar a dins a veure què hi havia. Van trobar un pilot de coses velles i molt estranyes que no servien per res. No hi havia ni cuina, ni un llit, ni un sofà, era impossible viure allà dins, i no tenia ni una mica de menjar; definitivament aquella iaia era molt i molt estranya.

Quan estaven a punt de marxar cap a casa seva, de cop i volta es van trobar la iaia davant dels seus morros. Van marxar corrents a amagar-se, no sabien on fer-ho, però l'Aleix va veure un armari que semblava que hi cabien tots dos. Però la iaia els va trobar, els va agafar i els va portar en unes escales que baixaven cap a un lloc molt fosc. Portaven un bona estona baixant aquelles escales i no s'acabaven mai, però de cop van notar que caminaven per un lloc pla i humit. Els havia tancat en un calabós fosc i lleig, bé no podien dir gaire res de l'aspecte del calabós perquè estava fosc i no es veia res de res.

Quan portaven dues o tres hores allà dins, l'Arnau es va adonar que hi havia una claveguera i podien baixar per allà, també era una mica tard per veure-la després de tantes hores allà dins, però almenys la va trobar. Van baixar per allà i es van trobar unes escales de ferro que pujaven cap amunt, van obrir l'altra tapa de claveguera per sortir i van veure que tornaven a ser a dalt de tot, és a dir a casa la iaia, i això volia dir que la iaia era a prop. Van començar a sentir passes cada cop més a prop d'ells, van

començar a córrer cap a fora de la casa i van anar a casa seva. Van mirar enrere per si els perseguia i no, però quan es van tornar a girar cap endavant se la van trobar. Allò volia dir que o era una iaia flash o era màgica. La van esquivar i se'n van anar a casa seva i ho van dir tot als seus pares.

L'endemà va venir la policia i la van detenir i van barrar la seva casa per investigar-la. Quan l'Aleix i l'Arnau es van fer grans, la iaia va sortir de la presó però se'n va anar a viure en un país molt i molt llunyà.

Bernat Ferrer Roura

5è